

Tato práce se zabývá porovnáním katolického a marxistického pohledu na soukromé vlastnictví vyjádřených v dílech *Rerum novarum* a Manifestu komunistické strany. Situace nejnižší vrstvy společnosti se v průběhu 19. století zhoršila natolik, že se velká část její populace ocitla v existenční krizi. Kontinuálně klesající mzda, špatné pracovní podmínky, neexistence sociálního zabezpečení a vysoká míra nezaměstnanosti byly charakteristické rysy 19. století. S nástupem strojní výroby se navíc do pracovního procesu začaly zapojovat i ženy s dětmi, které tak ještě více zvětšovaly konkurenci na trhu práce. Řešení prosazované Karlem Marxem v Manifestu komunistické strany bylo založeno na zrušení soukromého vlastnictví a alokaci majetku pod kolektivní správou. Katolická církev naproti tomu trvala na zachování soukromého vlastnictví a zdůrazňovala solidaritu mezi jednotlivými vrstvami společnosti. Reakcí církve na stav nejnižší vrstvy a rostoucí vliv komunistického hnutí v Evropě bylo vydání první sociální encykliky *Rerum novarum*. Práce se přes popis historického pozadí a pojetí majetku dostává ke srovnání pohledů jednotlivých aktérů. Ve zbylých částech práce je podrobněji rozebráno hledisko katolické církve a následně provedena diskuze nad efektivitou a aplikací příslušných východisek katolické církve a Karla Marxe.